



Junior sokol

speciál časopisu SOKOL

3/2008

Víte, kde jsou sokoli?

V zoologických zahradách je možné stát se sponzorem některého z chovaných zvířat a přispět tak na jeho krmení a péči. Poohlíželi jsme se po českých ZOO, zda by bylo možné sponzorovat našeho jmenovce – sokola. Ale v pražské, brněnské, plzeňské ZOO tohoto krásného dravce nechovají. A víte, že přitom tento pták patří k ohroženým druhům a v 70. a 80. letech minulého století se již na většině území Evropy – vyjma jihoevropských států – ve volné přírodě nevyskytoval?

Ochráncům přírody se ale podařilo znovu ho vypustit do volné přírody a přísně ho chránit, aby měl možnost na trvalo se znovu zabydlet tam, kde byl jeho přirozený domov. Záměr se zdařil, a tak dnes v Evropě – a také u nás, v České republice, sokol opět hnízdí ve volné přírodě a jeho počty rostou.

I díky tomu vám dneska můžeme položit soutěžní otázku:

Víte, kde se v České republice ve volné přírodě sokol vyskytuje?

Své odpovědi nám pošlete do redakce na adresu Česká obec sokolská, časopis Junior Sokol, Újezd 450, 118 01 Praha 1, nebo e-mailem na adresu junior.sokol@centrum.cz, a to nejpozději do 15. dubna 2008. Pro tři vylosované autory správných odpovědí máme připraveny odměny, a pokud k odpovědi na otázku přidáte i své povídání, rádi je otiskneme.

Připomínáme, že také pokračuje velká půlroční soutěž Hledejte v kronikách, kterou jsme vyhlásili v lednovém vydání.

OBSAH

věda = technika

- Anička a Lojzík začínají** 2
- aneb Vybíráme počítač (3)
- e-Brouzdaliště** 2
- Březen – měsíc internetu** 2

hrajeme si (nejen) s češtinou

- Nudíte se?** Kupte si potkana 3
- SOUTĚŽ** o knížku 3
- Povídka:**
- Nový spolužák a problém 3
- s pubertou

pro šikovné ruce a hlavu

- Šikovné ruce:** 4
- Tajemství růží
- Sokolská Encyklopedie** 4
- O Noci s Andersenem** 4

Zelený panelák – Žvatlavá stařenka

Jmenuje se pajasan žlaznatý, ale říkáme mu Zelený panelák. To proto, že tento vzrostlý strom poskytuje i v centru Prahy bydlení řadě nájemníků z živočišné říše. Postupně je navštívíme.

Naše dnešní hostitelka žvatlá. Je o něco menší než vrána, peří má černé, metalisované, nohy a břicho bílé. Ocas černý, velmi dlouhý. Krajinu má ráda otevřenou, plnou stromů, křovin a houští. Miluje vesnice a městské parky. Zůstává celoročně. Je opatrná a velmi inteligentní. Někdy se prozradí skřípavým voláním. Po zemi se, stejně jako žluna, projde ráda. Hledá hmyz, měkkýše, semena, plody, ale i uhynulé živočichy. Je ale také tak trochu zlodějka – co se třeptá, nenechá ležet. Dokáže vykrádat z ptáčích hnízd vejce i mláďata. Zelený panelák navštívuje ráda a často. Jmenuje se straka obecná (Pica pica). Rodinu zakládá jednou za rok (duben–červen). Domeček staví z klestí a pečlivě ho zastřešuje. Staví ho na stromech, někdy velice vysoko. Norové tvrdí, že straka donáší první proutek na své hnízdo právě o Štědrém dnu.

Mláďat mívá 5–8. Z vajec se klubou po 17–18 dnech, rodiče o ně pečují 22–28 dnů. Oba rodiče mláďata nikdy neopouštějí. K vlastnímu hnízdu se blíží vždy velice opatrně, používají různých zastíracích manévřů, aby hnízdo nebylo prozrazeno. Nářek rodičů nad zabíjením mláďetem je slyšet daleko. Ohrožená mláďata brání velmi statečně. Vlastní bezpečnost jde úplně stranou. A co o ní říká pan Brehm? „Délka 45 cm, z toho ocas 26 cm. Hlava, krk, hřbet, hrdlo, podhrudí a horní hrud' leskle černé se zeleným nádechem. Lopatky, příčný pás hřbetu a spodina bílé. Letky modré, zevně zelené. Rýdovací péra temně zelená, na špičce černá, všude s kovovým, obvykle měděným leskem. Straka se v Evropě vyskytuje od Severního Mysu a Irska až k Pyrenejím. Najdete ji v Itálii, Řecku, Rusku, přední Asii a Persii. Ve všech krajích se vyskytuje hojně. Nenačnete ji ve vysokých horách, bezstromých rovinách a rozsáhlých le-

sích. Původní bydliště jsou polní háje, okraje lesů a ovocné sady. Ráda se usazuje v blízkosti lidí.

Tam, kde vycítí přízeň, stává se důvěřivou až dotěrnou. Ve Skandinávii, kde je uctívána jako posvátný pták, hnízdí někdy ve výběžcích pod střechami, které jsou pro ni zvláště vybudované.

Je považována za škodnou.

Párek vrány popelavé a dva páry strak za po moci s o j k y



dove-dou za jedno jaro zničit dorost zpěvného ptactva a pernaté zvěře až na stohektarové ploše. Díky příliš dlouhému ocasu létá velmi těžkopádně. Křidel užívá jen když musí. Je stejně bystrá jako havrani. Někdy vytváří malá či větší hejna, která společně loví. Drsné „kak“ nebo „krak“, které se často propojí do ještě drsnějšího „šekarak“ ji neomylně prozradí. Tyto zvuky jsou vábením i varováním a podle významu mívají jiný přízvuk.

Z jara před pářením i v jeho průběhu „švandronívá“ obdivuhodnou zásobou podobných, i když trochu odlišných zvuků po celé hodiny. Proto ono přísloví o žvanivě, žvatlavě strace.

V zajetí si straka zvyká rychle. Naučí se napodobovat píseň i jednotlivá slova. Přináší mnoho radosti. Občas si však reputaci pokazí schováváním lesklých předmětů. Ztracený rodinný šperk ji může ohrozit na životě.

Ostatně ohrožena na životě byla ve svém vývoji mnohokrát. Nejčastěji kvůli různým pověrám. Třeba takové, že straka, ulovená v březnu a přibitá na vrata odhání od dobytka mouchy a nemoci. V německém Durynsku byly hojně loveny, páleny

a z jejich roztlučených kostí byl vyráběn prášek „diakonisek“, který se snad používal proti padoucnici (epylepsii).

A příště? Příště se podíváme na návštěvu ke statečným, upovídaným roztomilým švitorkám.

Zdeněk Bartůněk



foto J. Fourrage; www.aves.be

http://commons.wikimedia.org

Anička a Lojzík začínají (3)

V KRABICI JE PŘEKVAPENÍ

– CO S NÍM DĚLAT TĚŽKÉ NENÍ

Anička a Lojzík Vávrovi jsou dvojčata a žijí v malebném jihočeském městečku. Ne, že by je pokročilá technika nějak mýjela (Kdo dnes nemá mobil nebo nepracuje na PC ve škole, že?), ale Andulka tráví většinu času v jezdeckém oddíle a Lojza na zkouškách folkové kapely, takže jim příliš volných chvil nezbyvá. Jejich dvanácté narozeniny měly ale vše změnit.

A je to tady! Den před dvanáctými narozeninami dvojčat vyzvedl tatínek Aničku s Lojzíkem u školy a vzal je do prodejny počítačové firmy, kde pracuje. V minulých dílech jste mohli sledovat, že správný výběr toho nejhodnějšího compu není zase až taková brnkačka, jak se na první pohled může zdát.

Děti daly na tátu, který je z oboru, a zvolily notebook od Hewlett-Packardu s ideální konfigurací (co to je, už víme od minule), přesně zapadající do záměrů, které dvojčata s počítačem mají: aby se s ním dalo cestovat (proto notebook), a používat ho budou především na e-maily, chatování s kamarády, muziku, filmy, fotky a referáty do školy (proto tedy z kategorie běžný notebook). Tatínek vybral tu nejlepší sestavu v poměru cena a výkon – jinými slovy: aby přesně odpovídala potřebám a přitom se na účtu objevila částka co nejnižší.

Na zpáteční cestě děti vymýšlejí, jak nového člena rodiny pokřtí (u Vávru už je kocour Oskar, dodávka Barča a škodovka Fábinka). Nakonec se shodnou: „No, když je od HáPěčka, tak to bude Hapík!“ Což se vžilo natolik, že i později – při jeho vylepšování – dostal chlapík Hapík jmenovku přímo na kabátek.

(NE)VYBALUJEME POČÍTAČ

Po příjezdu domů popadla Anička nůžky a hrnula se stříhat obal na krabici. „Prrr, Andulko! Nebo chceš mít hned po nočasu?“, brzdí hlava rodiny elán dcerky, která nechápavě vykulí oči: „Jdem to snad zapojit, ne? Na co čekáme?!“ diví se.

„To bys tomu dala! Venku je nějakých minus deset a doma...“, mrkne otec na pokojový teploměr, „dvacet tři. Vidíš, co to dělá Lojzíkovi s brejlema?“ Bystrá Anička se hned ťukne do čela: „Jasan, tati, jsem to ale trubka, co? Kdybychom teď Hapíka vybalili a zapnuli do zásuvky, orosí se a je po něm!“

Doporučujeme: přijdete-li s krabicí domů v zimním období, s vybalením notebooku (ale i jakékoliv jiné elektroniky) vyčkejte alespoň dvě hodiny, než se vyrovná vnější teplota prostředí a vnitřní v obalu. Ale i v dalším provozu zejména pro notebooky platí:

jakékoliv tekutiny, tedy i limonáda nebo čaj, do jejich bezprostřední blízkosti nepatří. Zatímco nový keyboard pro stolní PC pořídíte za pár korun, u notebooku znamená džus mezi klávesami úplnou katastrofu a čeká vás zpravidla výměna celého přístroje!

ZAPNOUT? JEŠTĚ NE.

Za dvě hodiny děti nedočkavě vybalu-

jí vytožený notebook. Tatínek ale jejich nadšení opět poněkud ochladil: „Nechci vám kazit radost, děcka, ale jestli si chcete s Hapíkem dlouho užít, doporučoval bych vám, abyste si na dnešek našli jinou zábavu. Totiž,“ mírní hned zklamání v očích ratolestí, „aby akumulátor dlouho sloužil a noťásek tím pádem vydržel co nejdéle bez proudu, je dobré ho před vůbec prvním spuštěním takzvaně zformátovat. Což mu zajistí delší provoz a nebudete ho muset nabíjet tak často.“ Tohle vysvětlení děcka berou, popadnou znovu bundy a kulichy a vydají se na blížký kopec se sáňkami. Zítra je sobota a mají tedy na Hapíka celý víkend.

Doporučujeme: Nabíjení notebooku před prvním spuštěním by mělo trvat alespoň pár hodin, nejlépe přes noc. Pak jej nechte běžet „na baterky“ až na hranici úplného vybití – ideální jsou tak 3 % zbývající kapacity. Tohle všechno opakujte několikrát po sobě (pochopitelně, že s počítačem během jeho dalšího nabíjení můžete normálně pracovat). Pak bude akumulátor sloužit naplno, dlouho a spolehlivě a i ten váš notebook bude v terénu k neutahání.

! Chcete-li, aby váš notebook vydržel v terénu dlouho bez nabíjení, první den na tlačítko ON/OFF raději zapomeňte.



(seriál vzniká ve spolupráci se společností HP Česká republika)

SLOVNÍČEK POUŽITÝCH POJMŮ

keyboard – klávesnice (angl.).

akumulátor – zařízení, které umožňuje opakované uchování energie a její následné využití.

formátování – proces, při němž se z paměti zařízení nebo přístroje odstraní všechny informace. U akumulátorů a baterií znamená, že pokud je zformátujete napoprvé naplno, budou se pak vždy nabíjet na 100 % a jejich výdrž bude delší.

ON/OFF – tlačítko Zapnout/Vypnout, také START tlačítko.



e-Brouzdaliště

Ze zajímavých internetových adres, které nás mohou pobavit nebo říct zajímavé věci, jsme tentokrát vybrali adresu internetového magazínu Jablko poznání, který je určený jak pro menší, tak větší děti.

www.jablko.cz



I když na úvodní stránce je hned nahoře napsáno „o škole, vzdělání a efektivním učení“, naleznete zde mnohem víc – hádanky, pohádky, seriál, v rubrice Sport se můžete dovědět něco o extrémních sportech, ale také třeba o maskotech olympiády. Rubrika Udělej si sám nabízí řadu návodů jak pro kluky, tak pro holky, včetně receptu jak si udělat něco dobrého na zub. Jedna z rubrik je určena i pro rodiče – mimo jiné s články jako Cizí jazyky a děti, Vysvědčení pro rodiče, nebo pro děti, Matematika pro rodiče atd.

Březen

– měsíc internetu

Letos již po jedenácté se koná Březen – měsíc internetu. Podeváté v jeho historii je jeho součástí i Junior Internet, což je mezinárodní projekt pro mladé lidi do 18 let, s vyvrcholením v Praze na konferenci Junior Internet a pak na mezinárodním sympoziu v Polsku, ve Wroclawi.

Pro rok 2008 je vyhlášeno celkem šest soutěží:

JuniorWeb

– soutěž webových stránek jednotlivců (příp. dvou lidí), JuniorProject – soutěž webových projektů, vytvářených týmem lidí (webové portály, internetové časopisy, webové služby apod.),

JuniorDesign

– soutěž designů a grafických návrhů, JuniorText – soutěž textů na zadaná témata týkající se internetu, hodnotí se slohová obratnost i myšlenkový obsah, JuniorMobil – soutěž aplikací a her pro mobilní telefony,

JuniorErb

– soutěž webových stránek pro města, obce, regiony, turistická místa či veřejnou správu.

Povídání o další akci – o Noci s Andersenem si můžete přečíst na 4. straně Juniora.

Více informací o programu i o každé soutěži:

www.juniorinternet.cz

Nudíte se? Kupte si potkana!



foto © Grada Publishing

Jednou z jejich nejvýraznějších vlastností je zvědavost. Jsou velice inteligentní a čistotní. Potkani se stávají poslední dobou stále oblíbenějším domácím mazlíčkem. Tato neposedná zvířátka patří k neinteligentnějším hlodavcům. Slovo nuda je pro ně neznámé a se svým „páníčkem“ udržují velice úzký kontakt. Pojďme se tedy spolu podívat, co vše je potřeba, když si chcete tohoto chlupatého kamaráda přivést domů.

Bydlení (klec) je pro potkany nejen ložnicí, ale i spížírou, toaletou a hřištěm. Nejvhodnější jsou tedy speciální klece pro potkany, činčily a burunduky, protože mají správnou výšku, úzké mezery mezi mřížkami, vysokou spodní vaničku a dostatečně velká dvířka. Potkani hodně šplhají, a tak by měla být výška klece pro dvě až tři zvířátka alespoň 100 cm a rozměr spodní vaničky 80x80 cm. Ještě lepší je samozřejmě klec vysoká 200 cm. Pečlivě vybírejte i místo, kam klec umístíte – ideální je prostor obývaný lidmi. Rozhodně není dobrý průvan, vysoká vlhkost vzduchu při nízké teplotě a cigaretový kouř. Horko z přímého slunečního záření nebo blízkost topení zase může vést k úžehu. Potkani jsou velice citliví na „nebezpečí shora“, a to i když se jedná o ruku člověka, který o ně pečuje.



Nový spolužák a problém s pubertou

Jednoho dne přišla paní učitelka do třídy se zvláště tajemným výrazem.

Počkala na úplný klid a řekla dětem: „Na zítra se těšte, protože vás čeká překvapení. Budete mít nového spolužáka.“

„Spolužáka?“ „Jakého?“

„Jak se jmenuje?“ „Odkud je?“

pokřikovaly děti jedno přes druhé.

„No tak, klid, jinak vám nic neřeknu!“ pohrozila paní učitelka. Děti na ni přestaly pokřikovat, ale začaly se bavit mezi sebou, a tak jim nic neřekla. Chtěla, aby byly na nového kamaráda trochu připravené a pak na něj divně nekoukaly, ale v podmínkách, které tam zbytek dne panovaly, se nedalo ani učit, natož vést přátelský rozhovor. Ve třídě to bučelo jak ve včelím úlu. Ještě, že bylo dnes zkrácené vyučování, jinak by paní učitelka musela dětem snad zalepit pusy. Nejvícekrát musela paní učitelka napomínat Moniku a holky sedící okolo ní. V jednu kuse se něčemu hihňaly a když se jich na něco zeptala, ani jedna nevěděla, o čem je řeč. Monika se ještě drze usmívala

Nízké potkani příbytky by proto měly stát 80–100 cm nad zemí. Také blízkost reproduktorů je pro potkany vysloveně utrpením – vnímají totiž i vysoké frekvence, které lidské ucho nezaznamená. Podestýlka do klece by neměla prášit a měla by být savá. Vhodná je například podestýlka pro drobné zvířectvo, která se prodává v obchodech a skládá se z hoblin. Stačí 10 cm silná vrstva na dně klece. Jako úkryt jsou dobré různé příbytky určené původně i pro jiná zvířata. Nezapomeňte ani na materiál na stavbu hnízda – bílý

toaletní papír, papírové utěrky, seno či neparfemované papírové ubrousky. Na potravu použijte dvě stabilní keramické nebo kameninové misky – jednu na suché a druhou na čerstvé krmivo. Vodu jim dejte nejlépe do napáječky. Čerstvou vodu musí mít k dispozici prakticky neustále.

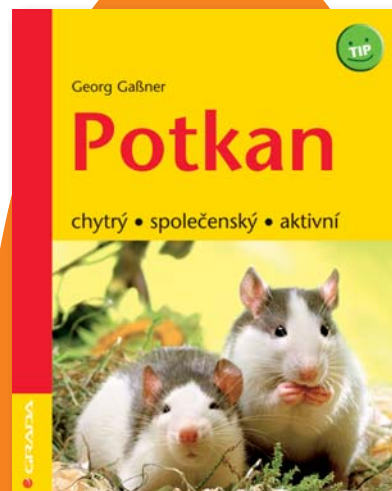
Jako základní krmivo je vhodné zrní. Mělo by být stále k dispozici, protože potkani jedí téměř celý den. Vhodná je speciální směs pro potkany, která se prodává ve zverimexech. Na den by se měla dávat každému jedinci jedna plná lžice této směsi. Jako pamlspek – tedy maximálně dvakrát až třikrát týdně – můžete svým miláčkům dát malé množství smetany, tvarohu, jogurtu, sýru cottage či dokonce i moučného červa. Co se týče čerstvé stravy – můžete podávat snad všechny druhy ovoce, zeleniny (vše ale musí být pečlivě opráno, citrusy oloupaný a dávejte pozor, abyste nepřekrmovali jedním druhem). **Pozor:** Nepodávejte nadýmavé ovoce a zeleninu!

Pokud jste se rozhodli, že si pořídíte potkánka, věřte, že informací, které potřebujete pro začátek vědět, je daleko více, než se vešlo do tohoto článku. Pro dobrou radu proto nevá-

hejte „zabrousit“ na internet, na stránky chovatelů, či zalistovat v moudré knize – například v knize Potkan z nakladatelství Grada Publishing.

-jjk-

SOUTĚŽ



Víte, díky jakému dopravnímu prostředku se potkani původně rozšířili téměř po celém světě?

- a) V letadle
- b) Na lodi
- c) V autobuse

Správné odpovědi zasílejte na adresu časopisu Sokol:

Česká obec sokolská
tiskové oddělení
Újezd 450/40
118 01 Praha 1

Nebo e-mailem:

junior.sokol@centrum.cz
redakce@sokol.eu

Tři z vás vyhraji publikaci Potkan od nakladatelství Grada Publishing.

telná... O čem ses prosím tě bavila tentokrát?“

„Já to vím!“ poškleboval se David a začal předvádět, jak se dívá do dlaně a načechrává si účes.

„Nech toho!“ okřikla ho mamka a poslala ho sundat si věci zvenčí. „Co to David dělal?“

„Ale nic, on se chová jako debil...“

„MONIKO! Jak to mluvíš?! V poslední době se chováš strašně. Připadá mi, že jsme tě s tátou snad ani nevychovali. Co se to s tebou stalo? Jak jsem řekla, paní učitelka si tě minulý rok tak chválila, hlavně, jak jsi dostala nápad bojovat proti kouření, ale teď neví, co si o tobě má myslet. Něco se změnilo, Moniko. Všichni by rádi zpátky tu milou usměvavou holku a ne nějakou, co se chová nafoukaně a mluví sprostě.“

Monika koukala do země a kroutila si pramen vlasů. Co to všichni říkají? Ona se přece nezměnila! Nebo možná jo, ale určitě je mnohem lepší mít najednou tolik kamarádek a povídat si s nimi o všem, než způsobně sedět v lavici.

„Teď si běž udělat úkoly a přemýšlej o svém chování,“ nařídila maminka a znepokojeně sledovala, jak její dcera protočila oči v sloup.

(Pokračování příště)

Lenka Khýrová, 17 let,
Sokol Dvůr Králové

Sokolská Encyklopedie

Ochotnické divadlo

Ochotnické divadlo je divadlo provozované amatéry, zpravidla ze záliby, bez nároku na odměnu. České divadlo bylo ve starších dobách téměř jen ochotnického charakteru. První český poloprofesionální soubor vznikl v Praze za národního obrození. Měšťanské ochotnické soubory sehrály za národního obrození a v 2. polovině 19. st. důležitou uvědomovací roli. Od konce 70. let se začala objevovat ochotnická představení při podpůrných spolcích, odborových a politických organizacích. Ve 30. letech 20. st. sehrály ochotnické soubory významnou roli ve vzdělání a kulturní osvětě společnosti. Po roce 1945 se ochotnické divadlo rozvíjelo při závodech, zemědělských družstvech, kulturních domech, v armádě apod. V roce 1931 vznikla tradice každoročních přehlídek a soutěží českých a slovenských divadelních souborů v Hronově (Jiráskův Hronov), v níž se pokračuje i v současnosti. Ochotnické divadlo má tradici i v Sokole – němými svědky jsou dodnes zachovaná pódia a jeviště v mnoha sokolovnách. Na tuto tradici navazují i současné ochotnické soubory, jichž bylo koncem roku 2007 v České obci sokolské 70. Každoročně se také konají přehlídky nejlepších sokolských ochotnických souborů – v posledních letech jsou v Boskovicích a v Lázních Toušev.

Plavání

Je paradoxem, že nejstarší známé jeskynní malby zachycující plavání se našly právě na Sahare, kde bychom v současné době vodu jen těžko hledali. V jeskyních v Libyi se našly kresby z doby kamenné, které představují plavání ve stylu prsa. Také egyptská hliněná nádoba z doby 9000–4000 př. n. l. zachycuje čtyři plavce s postavením rukou a nohou ve stylu dnešního kraula. Již staří Řekové a Římané si plavání a koupání velice cenili a o plavání se také často hovořilo ve starogermánských ságách. Naši germánští sousedé pořadali dokonce i plavecké soutěže. Následovalo dlouhé období, kdy bylo plavání považováno za nemravné. I přesto se i nadále prosazovalo a roku 1538 napsal Nicolas Wynman z Ingolstadtu první učebnici plavání. Roku 1774 byla ve Frankfurtu nad Mohanem zřízena první plovárna. Plavání se začalo více vyvíjet až od roku 1843, kdy se v Londýně konaly první studentské závody. První mistrovství na sebe nenechalo čekat, konalo se v Anglii roku 1855. Zpočátku byl známý jen styl prsa, až v roce 1870 anglický trenér Arthur Trudgeon viděl na cestě do Jižní Ameriky styl podobný dnešnímu kraulu, který později začal v Anglii rozvíjet.

Plavání patří k nejdůležitějším druhům sportu. Díky pohybu ve vodě je totiž zátěž kloubů velice nízká. Kromě toho působí teplota vody a její tlak blahodárně na krevní oběh. Ve vodě se navíc ulehčuje i srdci, protože tlak vody usnadňuje tok krve. Plavání nedílně patří i k Sokolu – koncem roku 2007 bylo v ČOS registrováno pět oddílů plavání, další plavecké oddíly působí v rámci všestrannosti.

Tajemství růží

Nastává jaro a všechno kolem nás kvete. Než ale rozkvetou například naše oblíbené růže, můžeme si nějaké domů sami vyrobit. Jak na to? Je to prosté.

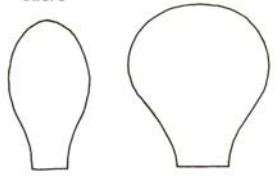
Materiál a pomůcky

- krepové papíry s jemnější strukturou
- několik druhů drátů (velmi slabý na vyztužení listů, silnější na spojování dílů a silný na stonky)
- větvičky ze stromů a keřů
- sisalový motouz nebo provázek stočený z bílého krepového papíru
- papír na výrobu šablon
- lepidlo, nůžky, kleště na štípání drátu, pleťací jehlice

Postup

Nejdřív připravíme okvětní lístky dvou velikostí (obr. 1). Menší a užší budou tvořit

obr. 1



vnitřek květu, vnější větší lístky na okrajích prsty vytáhneme a natočíme na pleťací jehlici. Tím vytvoří charakteristický tvar. Na jednom konci silného drátu vytvoříme očko, které pomocí lepidla obalíme kouskem krepového papíru. Postupně přikládáme a lepíme menší okvětní lístky, které se překrývají až vytvoří uzavřený střed. Poté přidáváme větší lístky. Počet okvětních lístků se určuje podle toho, jak bohatou růžičku chceme mít. Plátky v posledních řadách promneme rukou tak, aby se prohnuly a uzavřely květ. Když je květ hotový, upevníme ho do vytvořeného kalichu, kterému výrazně odstávají listy. Ten vystříháme ze zeleného papíru, z jednoho kusu se čtyř-

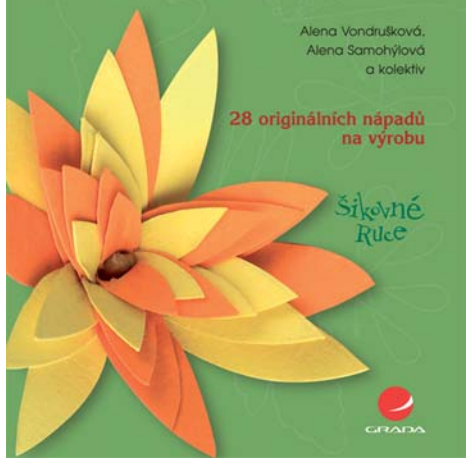
KVĚTINY

z papíru, textilu, keramiky, šustí a dřeva

Alena Vondrušková,
Alena Samohýlová
a kolektiv

28 originálních nápadů
na výrobu

Šikovné
Ruce



obr. 2

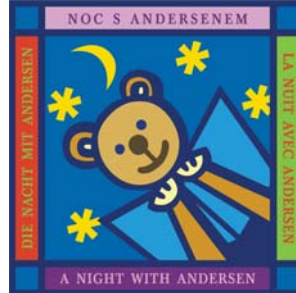


mi lístky, a obtočíme kolem květu (obr. 2). Než dokončíme hlavní stonek, připravíme si zvlášť dva malé stonky, které mají každý tři listy. Listy upevníme vyčnívajícími dráty k silnějšímu drátu a všechno pevně obalíme proužkem zeleného krepového papíru. Až pak oba listové stonky připevníme a upevníme obtočeným pruhem. Aby i zelené listy vypadaly autenticky, napodobíme jejich tvar přetažením přes kovovou jehlici. Další návody, jak si udělat umělé květiny naleznete v knížce Květiny z papíru, textilu, keramiky, šustí a dřeva (nakladatelství Grada Publishing).

-jjk-

© Noci s Andersenem

Stejně jako v předchozích letech se ke kampani Březen – měsíc internetu (píšeme o něm i na straně 2) připojí i veřejné knihovny. Nabízejí všem své tradiční i elektronické služby a hledají cesty i k těm, kdo jsou znevýhodnění – zdravotně, sociálně, jazykově.



Usilují o odstranění bariér i v knihovnářství, a tak část svých služeb nabízejí k využití i z pohodlí vašeho domova, tedy elektronickou cestou. V on-line katalogích si můžete prohlédnout a vybrat potřebné dokumenty, v mnoha knihovnách si pak můžete elektronicky objednat a nebo rezervovat atd. V březnu vás ale mnohé knihovny nevezou jen k návštěvě přes internet, ale na řadu zajímavých akcí. Tradiční je již Noc s Andersenem, kdy letos již poosmé zůstanou dveře několika stovek knihoven, ale také některých škol a dalších veřejných míst, otevřeny přes noc, aby vás pozvaly do kouzelného světa pohádek. Pestrý program připravuje každá přihlášená knihovna, družina či škola podle místních podmínek. Je na co se těšit, vždyť v předcházejících ročnících kromě čtení

pohádek ožily pohádkové bytosti, hrálo se loutkové divadlo, tančilo se na pohádkových diskotékách, putovalo se nočními městy, recitovalo, kouzličilo, malovalo, vznikla hudební znělka, logo a společná elektronická konference. I letos vás má potěšit noční chat a společné soutěže. Budete moci hlasovat v anketě Národní pedagogické knihovny Komenského „SUK – Čteme všichni“ a zvolit nejlepší knihu uplynulého roku, která získá Cenu nočních spáčů, Čistibrýl Ušatý z Národní knihovny chystá těžkou otázku a opět budou vytištěny a rozeslány na všechny čtecí místa speciální pohlednice. Tato kouzelná noc pohádek se uskuteční **28. března 2008** a zúčastní se jí děti nejen u nás, ale také v Polsku, Slovinsku a na Slovensku.

Chcete-li se dovědět víc, můžete se podívat na internet:
http://www.knihovnabbb.cz/cz/noc_s_andersenem

